

Psychologia kliniczna - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychologia kliniczna
Kod przedmiotu	12.2-WP-PSP-PsK-C_pNadGenZY6F4
Wydział	Wydział Nauk Społecznych
Kierunek	Praca socjalna
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2016/2017

Informacje o przedmiocie	
Semestr	3
Liczba punktów ECTS do zdobycia	2
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	dr Marzanna Farnicka

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Ćwiczenia	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę
Wykład	15	1	9	0,6	Zaliczenie na ocenę

Cel przedmiotu

Zapoznanie studenta z podstawowymi pojęciami z zakresu psychologii klinicznej, pogłębienie i zrozumienie mechanizmów psychologicznych warunkujących powstanie zaburzeń psychicznych, poszerzenie wiedzy i umiejętności z zakresu interwencji i pomocy.

Wymagania wstępne

zaliczenie kursu z wstępu do psychologii

Zakres tematyczny

Treść wykładów:

Norma psychologiczna. Pojęcie normy. Definicje nienormalności. Pojęcie zdrowia psychicznego. Klasyfikacja zaburzeń. Wyjaśnianie zaburzeń psychicznych w różnych koncepcjach psychologicznych. Podejście psychodynamiczne. Podejście poznawczo-behawioralne. Podejście biologiczne. Psychologia humanistyczna. Psychopatologia ogólna. Zaburzenia spostrzegania. Zaburzenia pamięci, myślenia, uczuciowości, świadomości. Specyfika zaburzeń okresu dzieciństwa i adolescencji. Teoretyczne modele zaburzeń wieku dziecięcego. Specyficzne problemy związane z zaburzeniami okresu dzieciństwa. Psychopatologia rozwojowa. Rola rodziny. Uzależnienia. Teoretyczne modele uzależnienia. Przebieg procesu uzależnienia. Leczenie. Zaburzenia osobowości. Diagnozowanie. Rozwój zaburzeń. Grupy zaburzeń. Zaburzenia psychotyczne. Schizofrenia. Poglądy historyczne. Symptomy. Deficyty funkcjonowania. Źródła podatności. PTSD. Charakterystyka zaburzeń po stresie urazowym. Przebieg. Podatność. Leczenie. Zaburzenia nastroju: Depresja: objawy, mechanizmy cierpienia w depresji, przyczyny depresji, rodzaje depresji, leczenie, strategie zaradcze przeciw obniżaniu się nastroju. Zaburzenia lękowe: Strach i lęk, fobia, panika, zaburzenia obsesyjno-kompulsywneTerapia zaburzeń psychicznych. Historyczne i współczesne kierunki terapii. Metody terapeutyczne. Skuteczność psychoterapii.

Treść ćwiczeń:

Podstawowe zagadnienia dotyczące psychologii klinicznej dzieci i młodzieży oraz psychopatologii rozwojowej. Zaburzenia eksternalizacyjne: ADHD , ADD, zaburzenia zachowania i zachowania opozycyjno-buntownicze. Zaburzenia internalizacyjne: Depresja dzieci i młodzieży. Samobójstwa. Zaburzenia lękowe. Autoagresja i celowe samouszkodzanie. Uogólnione zaburzenia rozwoju: autyzm, upośledzenie umysłowe. Zaburzenia odżywiania: anoreksja i bulimia. Zaburzenia nawyków i wydalania: moczenie, zanieczyszczanie się kałem. Leczenie dzieci po urazach psychicznych: najistotniejsze aspekty terapii, podstawowy proces terapii, stany warunkowane urazem. Kontakt terapeutyczny, warunki skutecznej pomocy, interwencja kryzysowa.

Metody kształcenia

Wykład konwencjonalny, wykład konwersatoryjny. Aktywne metody pracy z grupą: prezentacje multimedialne, burza mózgów, dyskusja, analiza przypadków, ćwiczenia w grupach.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbolce efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student ma podstawową wiedzę z zakresu psychologii klinicznej i potrafi ją umiejscowić w odniesieniu do pomocy społecznej i innych nauk humanistycznych	K_W01	Dyskusja, sprawdzian	- Wykład - Ćwiczenia

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Student potrafi scharakteryzować podstawowe koncepcje psychologiczne człowieka i potrafi je zastosować w odniesieniu do podstawowych problemów psychologii klinicznej	• K_W03	• projekt • analiza przypadku	• Wykład • Ćwiczenia
Student potrafi opisać przebieg rozwoju człowieka w cyklu życia zarówno w aspekcie biologicznym, jak i psychologicznym oraz społecznym w odniesieniu do problematyki patomechanizmów zaburzeń	• K_W04	• test • analiza przypadku, sprawdzian	• Wykład • Ćwiczenia
Student potrafi analizować wiedzę teoretyczną z zakresu psychologii klinicznej w celu interpretowania problemów społecznych, wychowawczych, opiekuńczych i pomocowych, a także motywów i wzorów ludzkich zachowań	• K_U02	• Analiza przypadków, projektowanie rozwiązań	• Wykład • Ćwiczenia
Student powinien być świadomy poziomu swojej wiedzy i umiejętności, rozumie potrzebę ciągłego doskonalenia się zawodowego i rozwoju osobistego, dokonuje samooceny własnych kompetencji i doskonali umiejętności, wyznacza kierunki własnego rozwoju i kształcenia	• K_K01	• Dyskusja, praca w grupie	• Wykład • Ćwiczenia

Warunki zaliczenia

Zaliczenie wykładów: Wykłady z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Metodą weryfikacji efektów kształcenia jest test pisemny.

Zaliczenie ćwiczeń: Ćwiczenia z przedmiotu kończą się zaliczeniem z oceną. Każdy student zobowiązany jest do wykonania i przedstawienia prezentacji multimedialnej lub referatu, po wcześniejszym skonsultowaniu i omówieniu ich z prowadzącym.

Notowana jest aktywność i przygotowanie podczas zajęć poprzez ocenianie aktywności lub okresowe kolokwia.

Ocena końcowa: Ocena końcowa jest wypadkową ocen z zaliczenia wykładów i ćwiczeń.

Literatura podstawowa

Psychologia kliniczna (2006), pod. red. H. Sęk, Warszawa: PWN. T.2

Seligmann M., Walker, E., Rosenhan, D. (2003), Psychopatologia. Gdańsk: GWP.

Kendall, P. (2004). Zaburzenia okresu dzieciństwa i adolescencji. Gdańsk: GWP.

L. Cierpiałkowska (2010) Psychopatologia WN Scholar

Literatura uzupełniająca

Carson, Butcher, Mineka (2004). Psychologia zaburzeń. Gdańsk: GWP.

Sterling, J., Hellewell, J. (2005). Psychopatologia. Gdańsk: GWP.

Belin S. (2002). Schizofrenia. Gdańsk: GWP.

O'Connor, R., Sheehy. N. (2001). Zrozumieć samobójcę. Gdańsk: GWP.

Yapko. M. (2000). Kiedy życie boli. Zalecenia w leczeniu depresji. Gdańsk: GWP.

Dudek, B. (2002). Zaburzenia po stresie postraumatycznym. Gdańsk: GWP.

Rachman, S. (2001). Zaburzenia lękowe. Gdańsk: GWP.

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Marcin Szumigraj (ostatnia modyfikacja: 08-09-2016 01:23)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ